

יש נוהגים לומר זאת קודם ההגדה:

הַרְיֵנִי מוֹכֵן וּמוֹזְמֵן לְקִיָּם הַמְצוּהָ לְסִפְרֵי בִּיצֵיאת מִצְרַיִם, לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא
בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְנוּתֶיהָ עַל יְדֵי הַהוּא טְמוּר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיְהִי
נוֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יגלה את המצות ויגביה את הקערה ויאמר 'הא לחמא עניא':

הָא לַחְמָא עֲנִיא דִּי אֲכָלוּ אַבְהַתְנָא
בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכַפִּין
יִיתִי וְיִיכּוֹל, כָּל דְּצָרִידַי יִיתִי וְיִפְסַח.
הַשְׁתָּא הָכָא, לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא עַבְדֵּי, לְשָׁנָה
הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין:

מסלקים את הקערה ומוזגים כוס שני, וכאן הבן שואל 'מה נשתנה':

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה
מִכָּל הַלַּיְלוֹת.

שֶׁכָּכֵל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֲמִין
וּמִצָּה, הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלוּ מִצָּה.